

første gang, men igen. For en ordens skyld vil jeg godt sige – jeg tror nok, at jeg tidligere i debatten har kommenteret det – at de efter min opfattelse ligger hinsides alt, som man med sandsynlighed kan antage vil være muligt at opnå af gevinster ved større udbud, og det både på kort sigt og på meget lang sigt. Det betyder ikke, at der ikke er nogle områder, hvor der er nogle gevinster og nogle fordele, og der er jo i øvrigt på dette her område en utrolig høj grad af selvbestemmelsesret i kommuner og amter med hensyn til, hvordan de vil bruge udbudet, og hvordan de i samarbejde med staten vil udnytte de større fordele, som vi mener vi kan høste ved fælles indkøb, rabatordninger osv.

Fru Gitte Seeberg spurgte: Hvad skal høringerne, der foregår ude i landet, føre til? Og det er selvfølgelig noget, der vil optage os alle, men som jeg synes det er for tidligt at danne sig et endeligt billede af. Jeg synes, at det, jeg har oplevet på de to første høringer, har været utrolig givende i retning af at få et billede af, hvad engagerede mennesker af alle slags er optaget af, hvor der er problemer, hvor der er udfordringer. Men det er jo også et billede, som er utrolig nuanceret, og som sætter en streg under, at det ikke er alt, hvad der måtte være skavanker ved i den offentlige service, der handler om flere penge. Der er så mange gode historier at fortælle fra det virkelige liv om, hvordan man kunne gøre tingene bedre, også mange steder for de samme penge.

Hr. Thulesen Dahl var skuffet over, at jeg mente, at ældreomsorgen de fleste steder i landet faktisk har en god kvalitet. Det synes jeg ikke er skuffende, det synes jeg er glædeligt, og jeg synes, det er en fælles opgave, vi har her i Folketinget sammen med kommunerne og amterne at beskrive en virkelighed, der er meget mere nuanceret end det billede, man nogle gange får i medierne, for der vil meget forståeligt, meget naturligt, i medierne være en tilbøjelighed til at fokusere på det, der ikke virker eller ikke virker godt nok.

Der var en længere diskussion, der udspandt sig om, hvad det er for en knortekæp, finansministeren har, hvis kommunerne ikke holder skatten i ro. Dér er jeg nødt til at understrege, også i forhold til noget, der blev sagt hen mod slutningen af debatten, at i de aftaler, vi har indgået, har der ikke været nogen sanktioner, der havde nogen hverken individuelle eller kollektive straffe indbygget. Det lægger vi heller ikke op til. Vi lægger op til, at vi når en fælles

forståelse af, at vi med den økonomi, der er til rådighed ved uændret skatteudskrivning, og de bloktilskud m.v., vi aftaler, kan løse de serviceopgaver, der skal løses.

Og jeg tror ikke, selv om jeg sagtens kan forstå baggrunden for hr. Duetofts udtalelser om det med friere skattefastsættelse, at det er en god idé at give meget los for en større kommunal skatteudskrivning i et land, som i forvejen har så høj en indkomstskat med alle de forvriddinger, en meget høj indkomstskat giver anledning til i en økonomi.

Så var der en ordveksling mellem hr. Aaen og hr. Duetoft om EU's indflydelse på alt det her, og det var jo selvfølgelig et interessant varsel om, hvad vi skal bruge en meget stor del af vores tid på i det næste halve år. Jeg vil godt sige, at mit synspunkt i sagen meget, meget, meget kort er, at jeg tror, at det helt er op til den danske befolknings fornuftige stemmeafgivning ved folketingsvalgene og vores beslutninger i dette Ting at fastholde en langtidsholdbar økonomisk politik. Det er helt op til den danske befolkning at beslutte, hvor meget velfærd vi kan levere både nu og i næste generation.

Jeg tror ikke, det bliver et anliggende for Den Europæiske Centralbank, og jeg tror ikke, der er nogen som helst anledning til at tro, at hvis vi fører en fornuftig politik, som vi har haft et vist held med at gøre det i de sidste 7 år, hvis vi fortsætter med det, at vi da skulle komme i nærheden af nogen faregrænser i de spilleregler, der er søgt opstillet i Europa. Det er i øvrigt meget fornuftige spilleregler for sund økonomisk politik, der er søgt opstillet i Europa.

Jeg vil også godt sige til allerallersidst, bare for en ordens skyld og specielt til min gode ven hr. Aaen: Jeg ser kun én sammenhæng, der er værd at tale om, mellem spørgsmålet om tilslutning til euroen og udviklingen af dansk velfærd, og den er af positiv art. Det er den, der handler om at købe sig en forsikring mod at blive væltet omkuld af spekulanter og dermed få en langt sikrere baggrund og en større reel handlefrihed til at tilrettelægge sit velfærds-samfund sådan, som et flertal i den danske befolkning ønsker det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Mon ikke vi kan være helt enige om, at hvis vi siger ja til euroen, vil finansministeren til enhver tid, hvis vi følger det her princip om, at vi skal styre kommunernes økonomi, gå til for-